

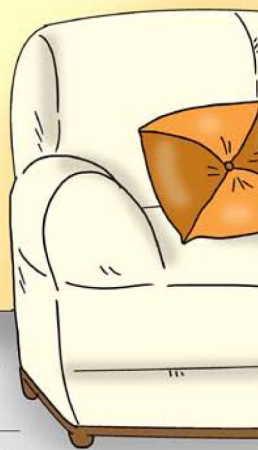

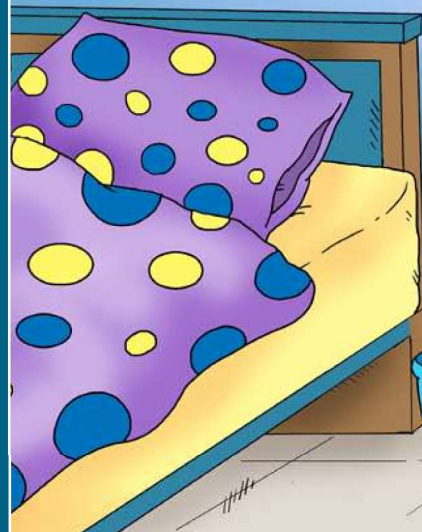
יוסי שָׁלְנוּ נְהִיָּה בֶן שְׁלוֹשׁ,
לְיוֹסִי כֶּפֶה גְדוֹלָה וְיִפֶּה עַל הָרֹאשׁ.

מֵאֵז שֶׁאָבָא וְאָמָא עָשׂוּ לוֹ פֵּאוֹת,
עַל חֲבִישֵׁת הַכֶּפֶה מְקַפֵּיד הוּא מְאוֹד.

גם על לבוש הכפה יוסי שואל,
הולך לאבא ומתחיל להתפלל.

היכן מזכרת הכפה בתורה?
ומה קדשתה?
ומדוע תמיד צריך לחובשה?

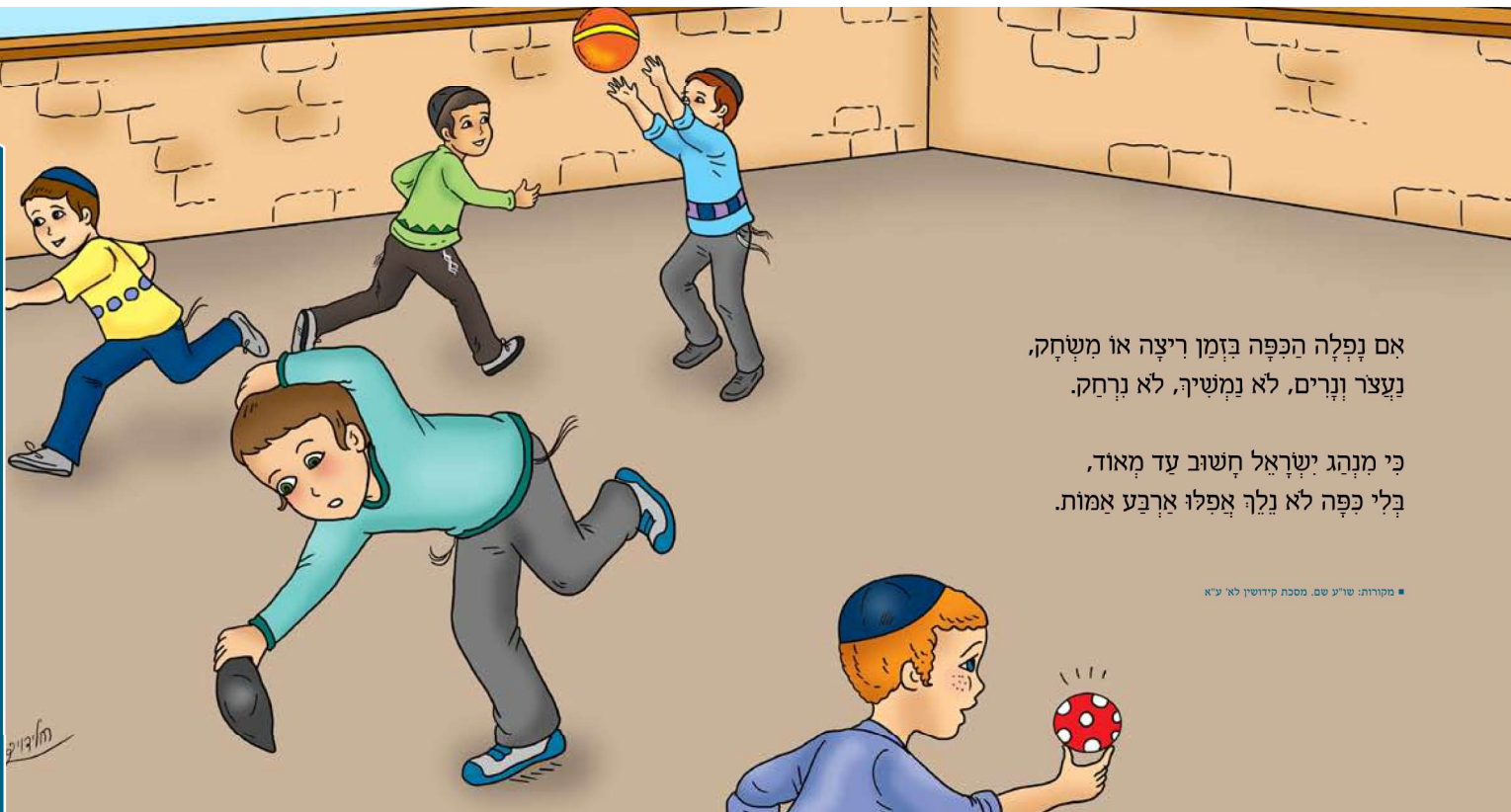

בְּשֶׁלַחַן עָרוּךְ מְצִינָת הַכֶּפֶה,
כְּחֵיבוֹב וּכְמִצְוֶה מְאוֹד חֲשׂוּבָה.

וַיֵּשׁ כַּמָּה סִבּוֹת כּוֹתְבִים הַפּוֹסְקִים,
שֶׁרְאוּי שֶׁתִּדְעוּ גַם אֹתָם הַיְלָדִים.

■ מקורות: שירע מהדורב סימן ב' ס"ו

האבא

אם נפלה הכפה בזמן ריצה או משחק,
נעצר ונרמים, לא נמשיך, לא נרחק.

כי מנהג ישראל חשוב עד מאוד,
בלי כפה לא נלך אפילו ארבע אמות.

■ מקורות: שו"ע סם. מסכת קידושין לא ע"א

מֵאֵז, כִּסְגָלָה לְבִטּוּל הַגְּזֵרָה,
הַקְפִידָה שְׂכֵנָה יַחְבֵּשׁ הַכֶּפֶה וַיְהִי מָה.

כִּף גָּדַל הַיֶּלֶד וְהַתְּבַרָּךְ עַד מְאוֹד,
שָׁמוּ ר' נַחֲמָן, הַנּוֹכֵר בְּסוּגְיוֹת בְּתַלְמוּד.

הוא ראה עץ דקל נצב למולו;
 וחשק בתמרים הגדלים במרמו.

ולמרות שהדקל לא היה שלו,
 מהתמרים אכל ולא עמד ביצרו.

מחזיון